

دیدگاه اساتید پزشکی بالینی و علوم پایه در ارتباط با اثرات بالقوه سیستم آموزش به کمک همتایان در دانشگاه علوم پزشکی بابل

مریم سید مجیدی^۱، رضا جودی^{۲*}

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۲/۲۲

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۰/۹

چکیده

مقدمه: یکی از روش‌های نوین در زمینه آموزش، روش یادگیری به کمک همتایان می‌باشد. با توجه به مزایای این روش، هدف از مطالعه حاضر بررسی دیدگاه اساتید دانشکده پزشکی بالینی و علوم پایه دانشگاه علوم پزشکی بابل در ارتباط با مزایای بالقوه سیستم یادگیری به کمک همتایان است.

روش‌ها: در این مطالعه توصیفی-مقطعی، دیدگاه ۲۳۸ نفر از اساتید علوم پایه و پزشکی بالینی دانشگاه علوم پزشکی بابل در مورد مزایای سیستم یادگیری به کمک همتایان، توسط پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت. جامعه مورد مطالعه به روش سرشماری انتخاب شدند. داده‌های بدست آمده توسط تست‌های آماری t یک نمونه ای، t زوج و AVOVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: از نظر اساتید شرکت‌کننده، این سیستم بیشترین تاثیر را بر عدم کم‌رنگ شدن نقش اساتید در آموزش (۵۱/۲ درصد)، تقویت اعتماد به نفس دانشجو (۴۷ درصد) و ارائه بازخورد به موقع و مناسب اندوخته‌ها (۴۸/۵ درصد) داشت. میانگین رضایتمندی (مزایا و اجرای این سیستم) از نظر جنس و سابقه تدریس معنی‌دار نبوده ولی میانگین این شاخص به صورت معنی‌داری از عدد ۷۴ (عدد ملاک) بزرگ‌تر بود.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان داد که اساتید پزشکی بالینی و علوم پایه موافق مزایای و انجام این روش هستند و اجرای این سیستم می‌تواند منجر به تربیت نیروی انسانی توانمند گردد.

کلید واژه‌ها: آموزش، اساتید، دیدگاه، همتایان، یادگیری

مقدمه

یکی از روش‌های نوین در زمینه آموزش، سیستم یادگیری به کمک همتایان (Peer Assisted Learning) می‌باشد که اثرات سازنده‌ای بر جنبه‌های مختلف آموزش به‌ویژه در حیطه علوم پزشکی داشته است. این سیستم، شکلی از آموزش به کمک همتایان است که در آن دانشجویان در نقش استاد و یا کمک کننده به اساتید ظاهر شده و یادگیری سایر دانشجویان را تسریع می‌نمایند (۱).

«فرد هم سن و سال و هم‌تا» کسی است که در رشته‌ای مشابه با خود شخص درس می‌خواند و ممکن است از نظر سال تحصیلی مشابه خود او باشد و یا جلوتر از خود فرد باشد (۲). هدف اصلی از برنامه تدریس همتایان در دانشگاه، گسترش

* نویسنده مسئول: رضا جودی، دانشجوی دندانپزشکی، عضو مرکز تحقیقات مواد دندانی بابل، عضو کمیته تحقیقات دانشجویان پزشکی، دانشکده دندان پزشکی بابل، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران. dumanjodi@gmail.com

مریم سید مجیدی، دانشیار، گروه آسیب شناسی دهان، فک و صورت، عضو مرکز تحقیقات مواد دندانی بابل، دانشکده دندان پزشکی بابل، دانشگاه علوم پزشکی بابل، ایران.

پیشرفت‌های علمی، افزایش علاقه و بهبود مشارکت در فعالیتهای سازمانی و کمک به بهتر کردن محیط آموزشی می‌باشد (۳).

امروزه بسیاری از معلمان و اساتید به جای توجه محض بر روی مقوله تدریس موضوع درسی، بر طراحی و حفظ محیط با کیفیت و دانشجو محور تاکید دارند و یادگیری به کمک همتایان تبدیل به یک مولفه ارزشمند شده است (۴). مطالعات و تجربیات گوناگون نشان می‌دهد که این سیستم دارای مزیت‌های زیادی می‌باشد و طیف متنوعی از توانمندی‌ها را برای فراگیران، آموزش‌دهندگان و اساتید آموزشی دانشکده‌ها به همراه دارد مانند تقویت مهارت‌های مدیریت زمان، مهارت‌های ارتباطی و مهارت‌های تدریس در دانشجویان، تعمیق یادگیری و ایجاد سبک یادگیری مشارکتی، افزایش نمرات دانشجویان در امتحانات مختلف و ایجاد آمادگی برای آزمون‌های مقاطع بالاتر تحصیلی (۵-۱۰). برخی موضوعات

لیکرت از کاملاً مخالفم نمره (۱) تا کاملاً موافقم نمره (۵) بود. جهت جمع آوری داده ها پرسشنامه تهیه شده با مراجعه به اساتید و ارائه اطلاعات کافی به اساتید توسط شرکت کنندگان در مطالعه تکمیل گردید. داده های حاصل از مطالعه با استفاده از نرم افزار آماری SPSS.Ver. 19 بررسی شدند. داده ها بصورت فراوانی، درصد برای متغیرهای کیفی و میانگین و انحراف معیار برای داده های کمی ارائه شدند. جهت مقایسه نمرات دو گروه اساتید پزشکی بالینی و علوم پایه و مقایسه نمرات از نظر جنس اساتید شرکت کننده (مذکر و مونث) از آزمون t زوج استفاده شد. برای مقایسه نمرات با عدد ملاک یا میانه تعیین شده (جهت بررسی میزان رضایتمندی کلی) (۱۳) از t یک نمونه ای و مقایسه نمرات بر اساس سابقه تدریس از آزمون ANOVA استفاده شد. $P < 0/05$ معنی دار تلقی شد.

یافته ها

جامعه پژوهش این مطالعه، شامل ۲۳۸ عضو هیئت علمی در دو گروه آموزشی پزشکی بالینی و علوم پایه بوده و ۱۵۲ نفر در گروه پزشکی بالینی و ۸۶ نفر در گروه علوم پایه بودند. از بین افراد شرکت کننده در مطالعه ۷۴ نفر (۳۱ درصد) زن و ۱۶۴ نفر (۶۸/۹ درصد) مرد بودند. میانگین رضایتمندی در بین اساتید مرد ۷۱ و در بین اساتید زن ۷۵ بود که با بررسی توسط تست آماری t زوج این تفاوت معنی دار نبود ($P = 0.41$). ۵۹ نفر (۲۴/۷ درصد) از اساتید شرکت کننده سابقه کاری زیر ۵ سال، ۶۹ نفر (۲۹/۴ درصد) سابقه کاری بین ۵ تا ۱۰ سال و ۱۱۰ نفر (۴۶/۲ درصد) سابقه کاری بالای ۱۰ سال داشتند که میانگین رضایتمندی به ترتیب ۷۱، ۶۹ و ۶۷ بود که با بررسی توسط تست آماری ANOVA تفاوت بین آنها از نظر آماری معنی دار نبود ($p = 0/15$). بطور کل براساس مقایسه نمره مجموع پاسخ ها با عدد ملاک یا میانه تعیین شده یعنی نمره ۷۴ و با استفاده از آزمون t یک نمونه ای، مشخص گردید که طبق نظر اساتید پزشکی بالینی، علوم پایه و نظر کل، میانگین این شاخص به صورت معناداری از عدد ۷۴ بزرگ تر بود و شرکت کنندگان در مطالعه با مزایای سیستم و اجرای آن موافق بودند (جدول ۱).

نگران کننده نیز در مورد این سیستم وجود دارد و بعضی از مطالعات، شاهد مخالفت اساتید به دلیل مشکلات مشاهده شده برای بکارگیری و انجام برنامه ی آموزش به کمک همتایان (Peer assisted learning) می باشد. نگرانی ها شامل این موارد می شوند: دانشجویان آموزش دهنده ممکن است که دانش و معلومات کافی نداشته باشند (۱۱)، دانشجویان آموزش دهنده ممکن است که اطلاعات ناصحیحی به افراد بدهند، حتی ممکن است اطلاعات بیش از اندازه بوده و اعتماد به نفس آموزش گیرندگان را کاهش دهد، ممکن است آموزش دهندگان فاقد تجربه ی کافی بوده و دانش و مهارت ها را بطور کامل انتقال ندهند (۲).

با توجه به مطالعات کم انجام شده، هدف از این مطالعه بررسی دیدگاه اساتید علوم پایه و پزشکی بالینی دانشگاه علوم پزشکی بابل در ارتباط با اثرات بالقوه این سیستم پیشنهادی بوده و در صورت مثبت بودن دیدگاه ها، امید می رود که بتوان با انعکاس نتایج بدست آمده به مسئولین آموزشی دانشگاه ها، گام مثبتی در جهت تقویت آموزش علوم پزشکی و متعاقباً نظام سلامت برداشت.

روش ها

در این مطالعه که از نوع توصیفی - مقطعی بود، دیدگاه کلیه اساتید علوم پایه و پزشکی بالینی دانشگاه علوم پزشکی بابل (۲۳۸ نفر) که به روش سرشماری در سال تحصیلی ۹۲-۱۳۹۱ انتخاب و مورد بررسی قرار گرفت. ابزار مورد استفاده در این مطالعه، پرسشنامه پژوهشگر ساخته ای بود که سؤالات آن بر اساس مزایای بدست آمده از اجرای این سیستم در عرصه های و شکل های مختلف آموزش طراحی گردید (۱۲، ۱۳). این پرسشنامه دو قسمت داشت، قسمت اول اطلاعات فردی شامل رشته مورد تدریس، جنس و سابقه تدریس و قسمت دوم مشتمل بر ۲۵ سوال بود که روایی پرسشنامه توسط چند نفر از متخصصین و کارشناسان محترم EDC تأیید شد و جهت پایایی پرسشنامه Test و Retest انجام گرفت و پرسشنامه به فاصله ۲ هفته توسط ۱۵ نفر از اساتید تکمیل گردید و در نهایت ضریب همبستگی آن قابل قبول بود ($r = 0/7$). پرسشنامه دارای پنج گزینه انتخابی بر اساس مقیاس

جدول ۱- مقایسه میانگین نمرات پاسخ دهندگان در خصوص مزایای سیستم پیشنهادی با عدد ملاک یا میانه

گروه	فراوانی	میانگین	انحراف معیار	P value
پزشکی بالینی	۱۵۲	۸۹	۴	۰/۰۲
علوم پایه	۸۶	۹۵	۱۰	۰/۰۳
کل	۲۳۸	۹۲	۷	۰/۰۳

براساس محاسبات مربوط به میانگین رتبه ها، از دیدگاه اساتید پزشکی بالینی، بیشترین اثرات بالقوه سیستم به ترتیب متعلق به عدم گمرنگ شدن نقش اساتید (۵۳/۹ درصد)، ارائه بازخورد به موقع و مناسب اندوخته ها (۴۵/۹ درصد) و تقویت اعتماد به نفس دانشجو (۴۵/۳ درصد) و کمترین اثرات بالقوه مربوط به تقلیل بار کاری اساتید و آموزش (۰/۰ درصد)، حل مشکل زمان ناکافی اساتید جهت پاسخگویی (۱/۳ درصد) و عدم کاهش کیفیت آموزش به علت علم و تجربه کمتر دانشجویان سال بالا در قیاس با اساتید (۴/۱ درصد) بود. از دیدگاه اساتید علوم پایه پاسخ دهنده به سوالات، بیشترین اثرات به ترتیب مربوط به تقویت افزایش فرصت های آموزشی (۵۳/۵ درصد)، تقویت اعتماد به نفس دانشجو (۵۰ درصد) و استفاده موثرتر از زمان اساتید (۴۸/۸ درصد) بود و کمترین اثرات بالقوه مربوط به تقلیل بار کاری اساتید (۳/۲ درصد)، استفاده موثر از زمان دانشجو (۱۴ درصد) و عدم کاهش کیفیت آموزش به علت علم و تجربه کم دانشجویان سال بالا (۱۶/۳) نیز بر اساس مجموع این دو گروه، عدم گمرنگ شدن نقش اساتید در آموزش (۵۱/۲ درصد)، تقویت اعتماد به نفس دانشجو (۴۷ درصد) و ارائه بازخورد به موقع و مناسب اندوخته ها (۴۶/۵ درصد) به ترتیب حائز بیشترین امتیاز شدند. بر اساس مجموع این دو گروه، عدم گمرنگ شدن نقش اساتید در آموزش (۵۱/۲ درصد)، تقویت اعتماد به نفس دانشجو (۴۷ درصد)، ارائه بازخورد به موقع و مناسب اندوخته ها (۴۸/۵ درصد) به ترتیب حائز بیشترین امتیاز و حل مشکل زمان ناکافی اساتید جهت پاسخگویی (۳/۷ درصد)، تقلیل بار کاری اساتید و آموزش (۴/۷ درصد)، عدم کاهش کیفیت آموزش به علت علم و تجربه کمتر دانشجویان سال بالا در قیاس با اساتید (۶/۶ درصد) حائز کمترین امتیاز شدند.

بحث و نتیجه گیری

این مطالعه نشان داد که اکثریت اساتید پزشکی بالینی و علوم پایه مشارکت کننده در مطالعه با مزایای این روش موافق بودند. از دیدگاه آنان این روش مزایای فراوانی برای دانشجویان آموزش دهنده، آموزش گیرنده، سیستم آموزشی و اساتید به همراه دارد.

به نظر مشارکت کنندگان در این مطالعه؛ این روش آموزش اثر کمی روی تقلیل بار کاری اساتید داشته و مشکل ناکافی بودن زمان اساتید را حل نمی کند. این نظر شاید به این علت باشد که با وجود استفاده از همتایان برای آموزش هم چنان به نظارت اساتید برای پیشبرد اهداف آموزشی نیاز بوده و تنها نقش اساتید از مداخله گر مستقیم به ناظر تغییر پیدا می کند. در مورد عدم گمرنگ شدن نقش اساتید، شرکت کنندگان در مطالعه نظر موافقی داشتند. این یافته احتمالا به این علت است که علیرغم استفاده از دانشجویان هم تا باز هم برای نظارت بر کیفیت کار آموزشی آن ها به وجود اساتید نیاز است، علاوه بر این براساس پیش زمینه های ذهنی اساتید در مورد این روش یادگیری طرح ریزی شده است و از آنجا که اساتید این روش یادگیری، را بطور عملی تجربه نکرده اند ممکن است در برخی زمینه ها از فواید این روش، پیش زمینه ذهنی دقیق و نظر مثبت یا منفی خاصی نداشته باشند.

در مطالعه علیزاده و همکاران که در سال ۱۳۹۱ در تبریز انجام شد، با توجه به اینکه میانگین نمرات از عدد میانه بیشتر بود، دانشجویان و اساتید با اثرات بالقوه این روش آموزشی موافق بودند (۱۳). در مطالعه حاضر نیز با توجه به اینکه عدد ملاک مشخصی برای مقایسه وجود نداشت، مشابه مطالعه پیشین از میانه بعنوان عدد ملاک استفاده شد که طبق نظر اساتید پزشکی بالینی و علوم پایه و نظر کل میانگین این شاخص بطور معنی دار از عدد ۷۴ بزرگتر بود و شرکت کنندگان با مزایای بالقوه این روش آموزشی موافق بودند.

مطالعاتی که در این زمینه انجام شده اند بیشتر در مورد سایر مقاطع تحصیلی مانند دبستان بودند (۱۴-۱۶). در مطالعه ای در مورد که در سال ۲۰۰۲ با هدف بررسی ویژگی های تدریس همتایان و شناسایی نتایج آن بر روی ۴۴۷ دانشجوی سال آخر پزشکی در برزیل صورت گرفت، نتایج نشان داد که این سیستم، فرصت آموزشی جذاب و سازنده ای برای پیشرفت علمی دانشجویان فراهم می آورد و در انتخاب حرفه و تخصص آینده می تواند بسیار راه گشا باشد که در مطالعه حاضر نیز مشارکت کنندگان اجرای این سیستم را یک فرصت مناسب

برای افزایش اعتماد به نفس و مهارت ارتباطی دانشجویان قلمداد کردند (۳).

همین‌طور، در مطالعه دیگری در سال ۲۰۰۸ در استرالیا بر روی ۱۳۱ نفر از دانشجویان سال دوم پزشکی و به منظور کارآمدی این سیستم در امر تدریس صورت گرفته بود نشان داده شد که معلمان هم‌تا می‌توانند نقش مهمی در کمک به سایر دانشجویان داشته باشند و اعتماد به نفس آن‌ها را در مهارت‌های عملی تقویت کنند که این یافته‌ها با نتایج این مطالعه همخوانی دارد (۱).

در یک بررسی در سال ۲۰۰۷ که به منظور ارزیابی تاثیر سیستم یادگیری به کمک هم‌تایان بر تقویت مهارت‌های روانی- حرکتی بر روی دانشجویان تحصیلات پایه در ایالات متحده صورت گرفت، نشان داده شد که این سیستم منجر به کاهش نگرانی و افزایش اعتماد به نفس دانشجویان در انجام مهارت‌های عملی و ایجاد محیط یادگیری مثبت شده که یافته‌های مطالعه حاضر نیز موید این موارد است (۱۲).

همچنین در یک مطالعه مروری در سال ۲۰۰۸ که به منظور شناخت ویژگی‌های مثبت و منفی این سیستم صورت گرفت، نتایج حاکی از آن بود که سیستم مذکور موجب ایجاد تغییرات مهمی همانند تقویت مهارتی دانشجویان، بهبود در مهارت‌های مدیریت زمان و تقویت مهارت‌های مرتبط با همکاری و کار تیمی شده است. همچنین در این مطالعه بیان شده که این روش یادگیری می‌تواند مشکلاتی مانند یادگیری کم‌تر دانشجویان در صورتی که با این روش موافق نبوده یا آموزش کلینیکی ضعیف‌تر به علت ارتباط کمتر بالینی با اساتید بالینی داشته باشند (۱۷). کجوری و همکارانش نیز در کتاب خود علاوه بر ذکر مزایای متعدد این روش بیان کردند که این روش می‌تواند سبب استفاده از دانشجویان به عنوان نیروی کار ارزان

شود و دانشجویان ممکن است به آزمایش همدیگر با استفاده از «احساس فشار نهانی هم‌سن و سالی»، آشنفتگی و رفتارهای نامناسب و ناشایست، ترغیب گردند (۲).

در مجموع، نتایج این مطالعه و مطالعات پیشین همگی بر تاثیرات سازنده این سیستم تاکید دارند. البته تمامی این مزایا منوط به برقراری یک سیستم اجرایی، انگیزش و نظارتی مناسب برای برقراری این سیستم می‌باشد به طوری که بتوان از حداکثر منافع اجرای آن بهره‌مند شد.

با توجه به نتایج بدست آمده از این مطالعه و مثبت بودن نظر اساتید نسبت به سیستم پیشنهادی، پژوهشگران پیشنهاد می‌نمایند که مطالعه‌ای نیز به منظور شناسایی زیرساخت‌های مورد نیاز جهت اجرای این سیستم انجام شود تا با شناسایی و ایجاد زیر ساخت‌ها بتوان این روش یادگیری را در سیستم آموزشی بکار برد. همین‌طور با توجه به مزایای بالقوه این روش یادگیری توصیه می‌گردد مطالعات دیگری در بررسی نظر دانشجویان و مدیران در مورد مضرات و فواید این روش انجام شود تا بتوان دانش آموختگانی کارآمدتر و توانمندتر در نظام سلامت تربیت کرد. از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به دسترسی مشکل به تعدادی از اساتید اشاره نمود. با توجه به عدم تجربه چنین سیستم‌هایی در دانشگاه‌های کشورمان به نظر می‌رسد که اجرای گام به گام این سیستم به موفقیت آن در دستیابی به نتایج مورد انتظار کمک نماید.

قدردانی

در پایان پژوهشگران لازم می‌دانند که از همکاری صمیمانه اساتید دانشگاه علوم پزشکی بابل و نیز معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی بابل که بودجه مورد نیاز برای انجام این پژوهش را تامین نموده است کمال تشکر و قدردانی را بنمایند.

References

- 1-Hudson JN, Tonkin AL. Clinical skills education: outcomes of relationships between junior medical student's senior peers and simulated patients. Med Educ 2008; 42 (9): 901-8.
- 2- Kojuri J, Dehghani MR, Amini M, Bazrafkan L, Saber M, Pilevar A, et al. [Nokati mohem dar amozeshe pezheshki]. Shiraz: Shiraz University of medical sciences publication; 2009. [Persian]
- 3-Sorbal DT. Cross-year peer tutoring experience in a medical school: condition and outcomes for student tutors. Med Educ 2002; 36(11): 1064-70.

- 4-Henning JM, Weinder TG, Marty MC. Peer assisted learning in clinical education: Literature review. *Athletic Training Education journal* 2008; 3 (3): 84-90.
- 5- Alcamo AM, Davids AR, Way DP, Lynn DJ, Vandred DD .The impact of peer-designed and Led USMLE step 1 review course: improvement in preparation and scores. *Acad Med* 2010; 85 (10 Suppl): 45-8
- 6-Peets AD, Coderre S, Wright B, Jenkins D, Burak K, Leskosky S, et al. involvement in teaching improves learning in medical students: a randomized cross-over study. *BMC Medical education*. 2009; 9 (55): 1-5.
- 7-Weyrich P, Celebi N, Schrauth M, Montler A, Lammerding-Koppel M, Nikendei C. peer-assisted versus faculty staff-led skills laboratory training: a randomized controlled trial. *Med Educ* 2009; 43 (2):113-20.
- 8-Knobe M, Munker R, Sellei RM, Holschen M, Mooij SC, Schmidt-Rohlfing B, et al. peer teaching: a randomized controlled trial using student-teacher to teach musculoskeletal ultrasound. *Med Educ* 2010; 44 (2): 148-55.
- 9-Rogers DA, Regehr G, Gelula M, Yeh K, Howdieshell TR, Webb W. peer teaching and computer-assisted learning: An effective combination for surgical Skill Training 2000; 92(1): 53-5.
- 10-Alizadeh M, Gharibi F, Asghari Jafarabadi M, Esmaeilnasab N, Bostani Z, Zarghami F.[The perspectives of medicine students and academic members in Tabriz university of medical sciences about the required infrastructures for implementation of proposed peer assisted learning (PAL) system]. *Strides Dev Med Educ* 2012; 9 (1):11-17. [Persian]
11. Topping K, Ehly S. Peer-assisted learning. Lawrence Erlbaum Associates Inc; 1998.
- 12-Weidner TG, Popp JK. Peer-assisted learning and orthopedic evaluation psychomotor skills. *J Athl Train* 2007; 42 (1): 113-9.
13. Alizadeh M, Gharibi F, Asghari Jafarabadi M, Esmaeilnasab N, Bostani Z, Zarghami F. [Attitudes of medical instructors and students of Tabriz university of medical science towards peer assisted learning (PAL) system]. *JMED*, 2012; 7 (1): 48-57. [Persian]
14. Rohrbeck CA, Ginsburg-Block, Fantuzzo JW, Miller TR. Peer-assisted learning interventions with elementary school students: A meta-analytic review. *Journal of Educational Psychology* 2003; 95 (2): 240-57.
15. Fuchs D, Thompson A, Svenson E, Yen L, Otaiba SA, Yang N , et al. Peer-assisted learning strategies in reading extensions for kindergarten, first grade and high school. *Remedial and Special Education* 2001; 22 (1): 15-21.
- 16.Topping K, Ehly W. Peer Assisted Learning: A Framework for Consultation. *Journal of Educational and Psychological Consultation* 2001; 12 (2): 113-32.
- 17-Secomb J. A systematic review of peer teaching and learning in clinical education. *J Clin Nurs* 2007; 17 (6): 703-16.

Evaluation Attitudes of Clinical Medicine and Basic Sciences Teachers about Peer-Assisted Learning in Babol University of Medical Science

Seyed Majidi M¹, Judi R^{2*}

Received: 2014/5/12

Accepted: 2014/12/30

Abstract

Introduction: Peer assisted learning system is a new method in education. Regarding to the benefits of this system, the present study aimed to evaluate the attitudes of clinical medicine and basic sciences teachers' of Babol University of Medical Sciences on peer assisted learning.

Methods: in this cross sectional- descriptive study, opinions of 238 of clinical medicine and basic science teachers about benefits of peer assisted learning, evaluated by questionnaire. Study population gathered by census. The collected data were analyzed using one sample t test, paired t-test and ANOVA.

Results: the results of this study showed that this system has the most impression in maintaining the important role of teachers in education (51.2%) , increasing students self-confidence (47%) and provide timely and appropriate deposits feedback (47%).

Satisfaction mean was not significant among sex, age and teaching experience and the mean was significantly greater than 74 (the index number).

Conclusion: based on results, clinical medicine and basic science teacher's agreed with implementing of this system. Implementation of this active learning system would lead in capable work force.

Key words: Education, Faculty ,Attitude, Peer Assisted Learning

Corresponding Author: Judi R, Dental Material Research Center, School of Dentistry ,Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran. dumanjodi@gmail.com.

Seyed Majidi M, Dental Materials Research Center, School of Dentistry, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran.